

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 15 listopada 2019 r. (znak: (...) -603- (...) / (...)), wydaną na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, odmówił D. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 25 października 2019 r. do dnia 7 listopada 2019 r.

Następnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 20 listopada 2019 r. (znak: (...) -603- (...) / (...)), wydaną na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, odmówił D. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 8 listopada 2019 r. do dnia 21 listopada 2019 r., zaś kolejną decyzją z dnia 4 grudnia 2019 r. (znak: (...) -603- (...) / (...)), wydaną na także na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, odmówił D. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 22 listopada 2019 r. do 5 grudnia 2019 r.

W tożsamych uzasadnieniach tych decyzji organ rentowy wywodził, iż zgodnie z powołanymi przepisami zasiłek chorobowy przysługuje osobie objętej ubezpieczeniem społecznym, która stała się niezdolna do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, wskazując jednocześnie, że dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej za to ubezpieczenie lub opłacono składkę w niepełnej wysokości i nadmieniając, że może on w uzasadnionych przypadkach, na wniosek ubezpieczonego wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie. Dalej organ rentowy wskazywał, że wnioskodawczyni D. C. nie podlega ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 5 listopada 2018 r., gdyż za okres od listopada 2018 r. do kwietnia 2019 r. należna składka na to ubezpieczenie nie została opłacona w terminie, zaś za okres od maja 2019 r. do października 2019 r. składki nie zostały opłacone, a wobec tego jej niezdolność do pracy powstała w okresie kiedy wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniu chorobowemu.

W złożonych odwołaniach od powyższych decyzji wnioskodawczyni D. C. domagała się ich zmiany poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za poszczególne okresy niezdolności do pracy, a łącznie za okres od dnia 25 października do dnia 5 grudnia 2019 r.

Wnioskodawczyni zarzucała powyższym decyzjom naruszenie art. 7 i 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a. poprzez brak zgromadzenia niezbędnego materiału dowodowego, art. 10 § 1 w zw. z art. 79 § 1 k.p.a. poprzez brak zapewnienia ubezpieczonej czynnego udziału w każdym stadium postępowania oraz błęd w ustaleniach faktycznych. Przede wszystkim jednak wnioskodawczyni zaprzeczała jakoby miała wpłacić składkę w nieprawidłowej wysokości bądź zaniechać ich uiszczania. Wskazała także, iż co miesiąc regularnie w terminie opłaca składki w odpowiedniej wysokości, a ponadto wpłaciła składkę za listopad w terminie w dniu 10.12.2018 r. W ocenie wnioskodawczyni organ rentowy niesłusznie uznał, że opłacona została składka po terminie, co miałyby wywoływać skutki niepodlegania ubezpieczeniu chorobowemu. Ubezpieczona wywodziła dalej, iż składki na zwolnieniu chorobowym ulegają proporcjonalnemu zmniejszeniu, ponieważ za okres udokumentowanej niezdolności do pracy nie ma obowiązku regulowania należności z tytułu ubezpieczeń społecznych, zaś w momencie poinformowania jej o rzekomej wpłacie po terminie i zaniżonej wysokości, poprosiła o możliwość uzupełnienia jej po terminie, jednakże spotkała się z odmową. Wnioskodawczyni wskazała również, iż w dniu 11.02.2019 r. organ wydał jej zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek, co stoi w sprzeczności z twierdzeniem, iż są jakiegokolwiek zaległości, zatem winna nieprzerwanie podlegać dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (k. 6-9, 19-22, 31-34).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedziach na powyższe odwołania z 15.01.2020 r. wnosił o ich oddalenie jako bezzasadnych.

W uzasadnieniach tych odpowiedzi organ rentowy podtrzymał swoją argumentację wskazaną w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji, wskazując, że ubezpieczona w okresie do 04.11.2018 r. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, zaś od dnia 05.11.2018 r. dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustało, ponieważ składki na to ubezpieczenie za okres od listopada 2018 r. do kwietnia 2019 r. nie zostały opłacone w należytym terminie, zaś za okres od maja 2019 r. do października 2019 r. – składki nie zostały opłacone. ZUS podkreślił także, że od dnia 25.10.2019 r. wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy i wystąpiła z roszczeniem o zasiłek chorobowy, jednakże ze względu na brak podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w spornym okresie, należało odmówić jej prawa do tego świadczenia (k. 3, k. 16, k. 29).

Powyższe odwołania D. C. zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na podstawie art. 219 k.p.c.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni D. C., ur. (...), ma obecnie 54 lata i z zawodu jest sprzedawcą, magazynierem, a ostatnio prowadziła własną działalność gospodarczą w zakresie handlu obwoźnego.

W związku ze schorzeniem oczu D. C. przebywała na zwolnieniach lekarskich wystawionych przez lek. med. M. P. - specjalistę chorób oczu w okresie od dnia 13 stycznia 2017r. do dnia 1 marca 2018 r.

W tym okresie czasu wnioskodawczyni jako ubezpieczona pobierała zasiłek chorobowy, przy czym pełny okres zasiłkowy wykorzystwała w dniu 1 marca 2018 r.

Po wyczerpaniu pełnego okresu zasiłkowego wnioskodawczyni powróciła do pracy, jednak po około 2 miesiącach z powodu zaczerwienienia oczu zgłosiła się ponownie do Poradni Okulistycznej w O., gdzie lek. med. G. N. - okulista rozpoznał wirusowe zapalenie spojówek.

Powyższe schorzenie skutkowało kolejną niezdolnością wnioskodawczyni do pracy od dnia 7 maja 2018 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. kolejnymi decyzjami: z dnia 17 lipca 2018r., z dnia 30 lipca 2018r. i z dnia 3 sierpnia 2018r. odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za łączny okres od dnia 7 maja 2018 r. do dnia 5 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu odwołań wnioskodawczyni od tych decyzji prawomocnym wyrokiem z dnia 28 listopada 2018r. w sprawie IV U 583/18 zmienił zaskarżone decyzje i przyznał wnioskodawczyni D. C. prawo do zasiłku chorobowego za powyższy okres. Tenże wyrok uprawomocnił się w dniu 18 kwietnia 2019r. w związku z wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie V Ua 5/19, oddalającym apelację organu rentowego od tego wyroku.

W międzyczasie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. kolejnymi decyzjami: z dnia 17 sierpnia 2018r., z dnia 31 sierpnia 2018r., z dnia 20 września 2018r., z dnia 3 października 2018 r., z dnia 22 października 2018 r., z dnia 26 października 2018 r. i z dnia 14 listopada 2018r. odmówił wnioskodawczyni D. C. prawa do zasiłku chorobowego za łączny okres od dnia 6 sierpnia 2018 r. do dnia 4 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uwzględniając odwołania wnioskodawczyni od tych decyzji wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2019 r. w sprawie IV U 598/18 zmienił zaskarżone decyzje i przyznał D. C. prawo do zasiłku chorobowego łącznie za okres od dnia 6 sierpnia 2018 r. do dnia 4 listopada 2018 r. Wyrok ten wraz z pisemnym uzasadnieniem wpłynął do organu rentowego w dniu 27 maja 2019 r. i uprawomocnił się w dniu 11 czerwca 2019 r. Termin na wypłatę zasiłku chorobowego za okres, którego dotyczył ten wyrok, upływał w dniu 12 czerwca 2019 r., natomiast organ rentowy dokonał wypłaty należnego świadczenia w dniu 9 czerwca 2019 r., a więc w terminie.

Składka na ubezpieczenie społeczne za listopad 2018 r. w przypadku wnioskodawczynie wynosiła 730,99 zł. Wnioskodawczynie opłaciła ta składkę w dwóch częściach, tj. w dniu 10 grudnia 2018 r. wpłaciła kwotę 182,10 zł, natomiast w dniu 9 stycznia 2019 r. wpłaciła pozostałą kwotę 548,89 zł.

Z kolei składka na ubezpieczenie społeczne za grudzień 2018 r. wynosiła 843,45 zł. Ta składka również została opłacona przez wnioskodawczynie w dwóch częściach, tj. w dniu 9 stycznia 2019 r. w kwocie 627,51 zł i w dniu 8 lutego 2019 r. w kwocie 215,94 zł.

Wnioskodawczynie D. C. wystąpiła do organu rentowego o wyrażenie przez tenże organ rentowy zgody na opłacenie składki na ubezpieczenie społeczne po terminie, jednak decyzją z dnia 6 sierpnia 2019 r., odmówiono jej zgody na opłacenie składek ubezpieczeniowych po terminie.

Tymczasem wnioskodawczynie D. C. od dnia 15 stycznia 2019 r. - po 72 - dniowej przerwie - ponownie była niezdolna do pracy nieprzerwanie aż do dnia 23 lipca 2019 r., jednakże Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. kolejnymi decyzjami z dni: 28 lutego 2019 r., 15 marca 2019 r., 1 kwietnia 2019 r., 25 kwietnia 2019 r., 29 kwietnia 2019 r., 17 maja 2019 r., 4 czerwca 2019 r., w tym 7 decyzji z 9 lipca 2019 r., 22 lipca 2019 r. i 22 sierpnia 2019 r., zaskarżonymi w sprawie IV U 300/19, odmówił D. C. prawa do zasiłku chorobowego za kolejne okresy czasu, a łącznie za cały okres objęty tymi decyzjami – od 15 stycznia 2019 r. do 23 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie IV U 300/19 oddalił te odwołania D. C..

Jednakże Sąd Okręgowy w Kielcach V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu apelacji wnioskodawczynie od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie IV U 300/19 wyrokiem z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie V Ua 18/20, uwzględniając tą apelację, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznał D. C. prawo do zasiłku chorobowego za okresy niezdolności do pracy od 15 stycznia 2019 r. do 19 maja 2019 r., stwierdzając, że ubezpieczona w terminie i w pełnej wysokości opłaciła składki należne za miesiące listopad i grudzień 2018 r., a wobec tego podlegała ubezpieczeniu chorobowemu w tym okresie czasu, natomiast kolejne decyzje organu rentowego odmawiające jej prawa do zasiłku chorobowego w tym okresie czasu, będące konsekwencją decyzji z dnia 6 sierpnia 2019 r. odmawiającej wyrażenia zgody na opłacenie składek po terminie są nieprawidłowe. Sąd Okręgowy jednocześnie uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej decyzji z dnia 4 czerwca 2019 r. i 9 lipca 2019 r. oraz decyzji z dnia 20 sierpnia 2019 r. i 22 sierpnia 2019 r., przekazując sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

W związku z tym, Sąd Rejonowy w Kielcach ponownie rozpoznał powyższą sprawę w zakresie wskazanych decyzji i wyrokiem z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie IV U 387/22 zmienił zaskarżone decyzje i przyznał D. C. prawo do zasiłku chorobowego łącznie za okres od 21 maja 2019 r. do 23 lipca 2019 r. w ramach nowego okresu zasiłkowego przysługującego D. C. od dnia 21 maja 2019 r.

W międzyczasie D. C. opłacała składki na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w okresie od lipca 2019 r. do października 2019 r. Ubezpieczona zapłaciła składkę do ZUS za miesiące: lipiec 2019 r. w wysokości 594,00 zł w dniu 7 sierpnia 2019 r.; sierpień 2019 r. w wysokości 1.320,00 zł w dniu 5 września 2019 r.; wrzesień 2019 r. w wysokości 1.320,00 zł w dniu 8 października 2019 r. oraz październik 2019 r. w wysokości 1.043,00 zł w dniu 7 listopada 2019 r.

Następnie D. C. była ponownie niezdolna do pracy z powodu choroby w dniach od 25 października 2019 r. do 7 listopada 2019 r., od 8 listopada 2019 r. do 21 listopada 2019 r. oraz od 22 listopada 2019 r. do 5 grudnia 2019 r. W związku z tym do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniach 7 listopada 2019 r., 18 listopada 2019 r. i 2 grudnia 2019 r. wpłynęły wnioski ubezpieczonej o zasiłek chorobowy za wskazane wyżej okresy.

Po rozpatrzeniu powyższych wniosków ubezpieczonej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzjami z 15 listopada 2019 r., z 20 listopada 2019 r. i z 4 grudnia 2019 r. odmówił D. C. prawa do zasiłku chorobowego odpowiednio

za okres: od 25 października 2019 r. do 7 listopada 2019 r., od 8 listopada 2019 r. do 21 listopada 2019 r. i od 22 listopada 2019 r. do 5 grudnia 2019 r.

Od powyższych decyzji D. C. odwołała się w niniejszej sprawie.

D. C. w okresie od 25 października 2019 r. do 5 grudnia 2019 r. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, a zatem przysługiwało jej prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres.

Dowody: akta organu rentowego, akta sprawy IV U 300/19 Sądu Rejonowego w Kielcach, akta sprawy IV U 387/22 Sądu Rejonowego w Kielcach, dowody wpłaty składek ubezpieczonej (k. 23-24).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała i które również w Sądzie nie wzbudziły żadnych wątpliwości odnośnie ich autentyczności.

Podstawą ustaleń Sądu były także akta powołanych spraw tut. Sądu, a w szczególności prawomocne wyroki w tych sprawach i ich uzasadnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołania D. C. są zasadne i zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwanej ustawą zasiłkową, zasiłek chorobowy przysługuje co do zasady ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Stosownie zaś do art. 11 tej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12 (ust. 1), natomiast dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10 (ust. 2).

Z kolei w myśl art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi albo chorobowymi następuje od dnia wskazanego odpowiednio w zgłoszeniu o którym mowa w art. 36 ust. 10 albo 14, nie wcześniej jednak niż, od dnia, w którym zgłoszenie zostało zgłoszone w Zakładzie, z zastrzeżeniem ust. 1a. Natomiast według art. 14 ust. 2 ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe ustają od dnia wskazanego w zgłoszeniu wyrejestrowania, o którym mowa w art. 36 ust. 11 albo 14, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym zgłoszenie zostało złożone w Zakładzie (pkt 1) lub od dnia ustania tytułu do podlegania tym ubezpieczeniom (pkt 3). Wskazać również należy, że w spornym okresie obowiązywał art. 14 ust. 1 pkt 2, zgodnie z którym w/w ubezpieczenia ustawały od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie – w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7. Ponadto z przepisu tego wynikało, że w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a.

Należy wskazać, iż w niniejszej sprawie bezspornym jest, że wnioskodawczyni była niezdolna do pracy w okresie od 25 października 2019 r. do 7 listopada 2019 r., od 8 listopada 2019 r. do 21 listopada 2019 r. i od 22 listopada 2019 r. do 5 grudnia 2019 r.

Godzi się zatem w tym miejscu podkreślić, iż Sąd Okręgowy w Kielcach V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych prawomocnym wyrokiem z dnia 4 lutego 2022r. w sprawie V Ua 18/20, rozpoznając apelację od wyroku tutejszego Sądu w sprawie IV U 300/19 przyznał D. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 15 stycznia 2019 r. do 19 maja 2019 r. ustalając, że w tym okresie jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegała ona dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu i przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego. Ponadto Sąd Rejonowy w Kielcach prawomocnym wyrokiem z dnia 23 marca 2023 r. w sprawie IV U 387/22 zmienił dalsze zaskarżone decyzje i przyznał D. C. prawo do zasiłku chorobowego łącznie za okres od 21 maja 2019 r. do 23 lipca 2019 r. w ramach nowego okresu zasiłkowego przysługującego D. C. od dnia 21 maja 2019 r.

Zauważyć należy, że zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Tak więc niewątpliwie powołany wyżej wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach oraz Sądu Rejonowego w Kielcach wiąże także Sąd orzekający w niniejszej sprawie.

Wobec tego, mając na względzie powyższe prawomocne orzeczenia, nie można się zgodzić ze stanowiskiem organu rentowego, iż dobrowolne ubezpieczenie chorobowe D. C. ustало z dniem 5 listopada 2018 r., co było zasadniczą podstawą odmowy świadczeń stanowiących przedmiot sporu w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy w Kielcach w sprawie V Ua 18/20, odmiennie od stanowiska organu rentowego stwierdził bowiem, że ubezpieczona w terminie i w pełnej wysokości opłaciła składki należne za miesiące listopad i grudzień 2018 roku, a sposób rozliczenia wpłat odbywał się niejako poza ubezpieczoną, albowiem nie miała ona na to żadnego wpływu. W związku z tym nie można obarczać D. C. jego negatywnymi skutkami, biorąc pod uwagę w szczególności fakt, iż dokonane przez nią wpłaty były terminowe i w wysokości, która ostatecznie doprowadziła do powstania na jej koncie nadpłaty. Następnie wyrokiem tut. Sądu w sprawie IV U 387/22 przyznane zostało wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 maja 2019 r. do 23 lipca 2019 r. w ramach nowego okresu zasiłkowego liczonego od 21 maja 2019 r., czego organ rentowy nie zakwestionował żadnym środkiem zaskarżenia. Mając zaś na względzie, iż niezbędną przesłanką do przyznania zasiłku chorobowego jest podleganie ubezpieczeniu chorobowemu i skoro w powyższych sprawach jednoznacznie uznano, że wnioskodawczyni takiemu ubezpieczeniu podlegała, to nie żadnych podstaw do przyjęcia, iż takiemu ubezpieczeniu miałyby nie podlegać w okresach spornych w niniejszej sprawie. Podkreślić przy tym należy, że podstawą odmowy przyznania wnioskodawczyni przez organ rentowy zasiłku chorobowego za te okresy niezdolności do pracy były te same argumenty, których bezzasadność została stwierdzona już we wcześniejszych sprawach powołanych wyżej.

Zdaniem Sądu, za nietrafne należało uznać również twierdzenia organu rentowego, iż D. C. nie uiszczała składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe do października 2019 r., co miałyby uzasadniać niepodleganie przez wnioskodawczynię temu ubezpieczeniu w okresie następującym po stwierdzonych prawomocnymi orzeczeniami okresach podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, tj. od 24 lipca 2019 r. Wnioskodawczyni D. C. w niniejszym postępowaniu w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wykazała bowiem, iż w okresie lipiec 2019 r. – październik 2019 r. zapłaciła przedmiotowe składki do ZUS, składając w tym celu do akt sprawy dowody ich wpłaty. Podkreślić należy, że organ rentowy nie podniósł żadnych zarzutów ani odnośnie ich błędnej wysokości, ani też co do terminowości ich opłaty, ograniczając się jedynie do ogólnikowego stwierdzenia, iż składki nie zostały opłacone w ogóle oraz przytaczając pismo ZUS z dnia 6 sierpnia 2019 r. dot. odmowy wyrażenia zgody na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Zdaniem Sądu, ta argumentacja organu rentowego również nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem do tej kwestii odniósł się już Sąd Okręgowy w Kielcach w sprawie V Ua 18/20, który wskazał, iż odmowa z dnia 6 sierpnia 2019 r. oraz następujące po niej decyzje odmawiające prawa do zasiłku chorobowego były nieprawidłowe i podlegały zmianie.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, należało uznać, iż niewątpliwie w spornym okresie niezdolności do pracy D. C. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, a zatem przysługuje jej prawo do spornego zasiłku chorobowego w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach. To zaś skutkuje uznaniem, że zaskarżone decyzje organu rentowego są nieprawidłowe (wadliwe), natomiast odwołania D. C. jawią się jako w pełni uzasadnione i zasługują na uwzględnienie.

Dlatego też uwzględniając te odwołania, Sąd zmienił zaskarżone decyzje organu rentowego i przyznał D. C. prawo do zasiłku chorobowego za okresy: od dnia 25 października 2019 r. do dnia 7 listopada 2019 r., od dnia 8 listopada 2019 r. do dnia 21 listopada 2019 r. i od 22 listopada 2019 r. do 5 grudnia 2019 r., orzekając jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Sędzia Ryszard Karczewski